

SINAV SİTRESİYLE GEÇEN YILLAR

2. Baskı Aralık, 2004

İÇİNDEKİLER

HAYATININ ÖZETİ	4
DENİZLER VE HAYALLER	5
SEVMEK	6
BEKLEYEMEM	7
YAŞAMAK	9
YAŞAMAK ÖZGÜRLÜK MÜ?	9
SENİ HIÇ SEVMEDİM	10
13-02-1999	12
02-02-1999	14
HAYALLER	15
...-...-....	16
04-03-1999	17
31-03-1999	18
KİM KAZANACAK	18
BAZILARI	20
ÇİÇEKLER	21
ANNE	22
04.03.1999	23
SUÇLU KİM	24
04-03-1999	27
SÖYLEYEMEM	28
SON SÖZ SANA	29
BİR GÜN GELSEN	31
BİLMİYORUM	33
AL BENİ	34
OKULUM	35
MAHKUM	36
İSTANBUL	37
AYRILIK	38
GÜNEŞİN KIZI	39

YALNIZSIN	40
ÇİÇEKSİZ VADI	41
24-05-1999	42
ÖLMEK DE ZOR	42
GİT	44
MUTLULUĞUN ACILARI	45
OĞUZHAN' DAN ZEYNEP' E	47
04-02-1999	48
04-02-1999	49
04-02-1999	50
RÜYA	51
ŞİİR	53
SAL	54
26.11.1999	55
17-12-1999	57
DENİZLER	58
KEŞKE	59
MAVİ	60
BULUTLAR	62
KORKUYORUM	63

13-12-1998

HAYATININ ÖZETİ

Karadeniz'in yemyeşil bostanlı bir köyünde
On yedi Mart seksen birde bir çocuk doğdu
Daha doğmadan çizilmişti kaderi
Doğar doğmaz şansızlıkları da başladı
Kendi halinde oynayan bir çocuktu
O dönemleri kendisi bile hatırlamadı
Kendini tanıdığıında yedi yaşındaydı
Onca yıl nasılda geçip gitmişti
Artık okula gidiyor ders çalışıyordu
Sonra onu bir yarışa soktular, görüşünü almadan
Zaten alamazlardı görüşünü de
Çünkü o kendi halinde bir çocuktu
Ailesi hiç umutlu değildi kazanacağından
Ama kazanmıştı, başarmıştı bu yarışı
Ama bu yarış ona yarardan çok zarar getirmişti
Tam beş yıl boyunca aynı yolu tepti
Sonra kendine geldi ve tekrar çalışmaya başladı
Çünkü onu tekrar yarışa sokmuşlardı
Kazanacak mıydı acaba bende bilemiyorum
Kendisine sormak lazım
Ruhu diyor ki kazanacaksın, kazanmalısın.

2-11-1998

DENİZLER VE HAYALLER

Hayata başladığımda öğrendim yüzmeyi
Denizlerin zamanla değiştiğini düşünerek
Yüzmek istedim hayallerim denizinde
Hayallerimin denizine bırakı verdim kendimi
Fakat yanılmışım ki deniz köpürdü birden
Kalbini kırmamak için uğraşırken denizin
Kaybettim benliğimi denizin içinde
Bir daha girmemek üzere kurtulmak istiyorum bu denizden
Kendimi atıyorum hayal kırıklıklarımla bir adaya
Bu ada benim yalnızlığı yaşadığım ada
Neden yaşayamadım ben bu denizlerde
Biliyorum ki öğrenememişim yüzmeyi
Sevda dalgalarıyla çalkalanan bu denizlerde
Artık buradayım yalnızlığımın adasında
Yaşıyorum benliğimle kendi kendime
Bir daha açılmayacağım denizlere

30-11-1998

SEVMEK

Yaşamayı severim özgür olursa
Ölmeyi severim geride sevenim kalmazsa
Yalnızlığı severim kalbimde yeri yoksa
Onu ölümüne severim bana bir inansa

04-02-1999

BEKLEYEMEM

Sevdiğim bir ağaç vardı onu kuruttum
 Artık yollar kadar yalnız dağ kadar boş kaldım
 Ağaçlar mı birbirine benzer dağlar mı bilmem
 Tek bildiğim sevdiğim ağacıda kuruttuğum

Ağaçlar birbirlerine bağlıdır, ayrılamazlar
 Alıp başlarını ta uzaklara varamazlar
 Yalnız büyüdüklerinde giderler uzaklara
 Şiir defterimde dize olur geri dönerler bana

Şiirlerim mi kırdı diğer ağaçları bilmem
 Teker teker kurudular uzaklaştılar benden
 Şimdi ormansız kalan bir dağ gibiyim
 Her yağmur yağdığında hüzünlenirim
 Yavaş yavaş erir kendimi denizde bulurum
 Eski günlerime dönmek istiyorum
 Sevdiğim yem yeşil günlere...

Gidenler sevgimi de götürmüş kalbimden
 Sadece taş yığınları bırakmışlar geride
 Bu dağ artık bir otu bile sevemez
 Bekler üzerinden bir yol geçsin diye

Bekler, fakat fazla zamanı yoktur
 Deniz de onu kollarına bekler
 Vedalaşır bulutlarla, ırmaklarla
 Ayrılık acısını çeker sinesine
 Denize yolculuk başlar, benim de kalbimde
 Bir sahile kumsal olur kısa sürede
 Sevgililer üzerinde gezer, hayal kurar

Onu orda yalnız bırakır ayrılırlar

Ey koca dağ, yalnız ikimiz kaldık řu sahilde

Özgürlüğümü bana verecek sulardan

Bir gemi beklerim ta uzaklardan

Fazla zamanım da yoktur, toprak ta beni bekler

05-12-1998

YAŞAMAK

Yaşamak özgürlük mü?

Ben hiç özgür olamadım.

Yaşamak sevmek mi?

Ben hiç sevemedim.

Yaşamak nedir ki?

Ben hiç yaşayamadım.

06-02-1999

SENİ HİÇ SEVMEDİM

Seni sordum yalnızlığıma
 Cevap veremedi uzun süre bana
 Yalnızca avutmak istedi beni
 Benim korkum seni kaybetmek değil
 Sana kavuşup yalnız kalamamak
 Ben seni değil, yalnızlığını seviyorum aslında.

Yalnızlığım doğru cevap vermiyor mu bana
 Aslında beni yaşatan yalnızlığım değil mi
 Ben acı çektiğim için mutlu değilim
 Gerçek acıyı seni sevdiğimi söyleyip
 Cevap veremezsen çekeceğim
 Ben bu acıyı çekmediğim için mutluyum
 Ben seni değil, hayalimdeki seni seviyorum

Seni karşıma alıp sevdiğimi söylemek zor
 Ama hayalin korkularımı vurmuyor yüzüme
 Bir şeyler söylersem sadece dinliyor sessizce
 Benim amacım sana bağlanmak değil
 Birileri sorduğunda cevap verebilmek sadece
 Ben seni değil yalnızca adını seviyorum

Benden boşuna bekleme o kelimeleri
 Asla sana söylemeyeceğim seni sevdiğimi
 Bana yardım etsin diye seviyorum hayalini
 Hedefime ulaşırken desteklesin beni
 Aslında ben seni değil, hayalini seviyorum

Seni karşımda bulunca yapacak bir şey bulamıyorum
 Ellerim ayaklarıma dolaştığı için değil,

Seni sana anlatamadığımdan
Seni anlatacak kelimeler bulamadığımdan
Aslında ben seni hiç tanımıyorum ki

Ben hayalimdeki seni tanıyorum
Onu anlatabilirim kelimelerle sana
Bir fotoğrafa bakıyormuş sanırsın kendini
Dünyada böyle insanlarda var mı dersin
Yok, yok aslında o sadece hayalin
Ama sen kopyasın, hayalinin kopyası

Ben seni hayaline benzediğin için sevdim
Aslında ben hep hayalini sevdim.

13-02-1999

Birini aradım hayatım boyunca
Sorunlarımı çözmeme yardımcı olacak
Ben anlattıkça rahatlamamı sağlayacak
Beni bana anlatacak birini

Önceleri sandım ki bu dost yalnızlığım
Hep beni başucumda bekleyen
Sorunlarımı dinleyen yalnızlığım
Zamanla sıkıldı benden
Ben anlatırken ıslık çaldı, gözlerini sakladı
Bir gün geldi cevap verdi
Biz ikimiz daha mutluyuz
Çevremdeki insanlara baktım
Yalnızlığıma darıldım, uzaklaştım

Benim aradığım benim gibi olmalı
Dertleri, üzüntüleri tatmış olmalı
Bu bir insan olmalı
Seni buldum sonra dertler içinde
Sorunlarını anlatacak birini arıyordun
Tıpkı benim seni aradığım gibi

Hep sen bana anlattın içindekileri
Ben sadece dinledim, sustum
Bana sıra gelmiyordu senden
Dertlerin bir duvar gibi sarmıştı etrafını
Seni insanlardan koparacağından kortum
Dinledim seni yalnız dinledim
Bana sıra ne zaman gelecek diye hiç düşünmedim

Seni dinlerken sorunlarımın çözümünü buldum

Dertlerimin arasından yeniden doğdum
Artık insanlarla ilişki kurabiliyorum
Sen konuştuğça ben yanlışlarımı öğrendim

Sen anlattıkça bazı hayallerim yıkıldı
Ama önemli değil yeni bir dost kazandım
Hayal yeniden kurulabilir ama sen asla
Belki sorunlarını anlatarak çözemezsin
Bir de dinlemeyi denemelisin

Sana lazım olursam
Hep kapının ardındayım

02-02-1999

Bir hayalim vardı denizleri aşacaktım
Bir umudum vardı rüyalarında rol alacaktım
Bir gerçek vardı benimle kalacaktın

10-01-1998

HAYALLER

Hani bir hayalin vardır gerçekleşmesi için savaşırsın
Anlamsız bir hayatın vardır ona adarsın
Mutlu olabileceğin günleri onun için yok sayarsın
Hayallerinde mutlu olur kendini kandırırsın

Hani bazı hayallerin vardır hayata bağlar seni
Gerçekleşmediğinde işkence yapar öldürür seni
Hayaller deniz gibidir ne yapacağını bilemezsin
Dalgaları arasında kaybolur gidersin

Gelecekte varsa ümidin boşuna kurma hayal
Arzın gerçekleriyle savaş ve yol al
Elbet bir gün varırsın bu yolun sonuna
Hayallerin için bir hiç olursun o anda

Hayallerinde asla kendini yalnız bırakma
Her zaman sevdiğin birini düşün yanında
Gerçekleşmeyecek hayallerini ona anlatma
Seni bir gün sevecektir hayatı boyunca

.....

Gümüş bir kalbim var ikiye bölünmüş
Bir yarısı arkadaşlarımda, kalbinizde
Beni şiirlerimden tanırırsınız yazamasam da
En iyi siz anlarsınız, anlatamasam da
Diğer yarısı aşık olmaya aşık
Unutur belki de üzerinden yıllar geçerse
Bir kalbe bağlanır zamanla isteksizce

04-03-1999

Canımdan çok sevdiğim
Halime bakıp üzülme
Anlayamazsın sen beni
Nede yaşatabilirsin
Gel gidelim özgürlüğe
El ele birlikte

Yarınlarımızdan emin
Oluruna bırakmadan
Umutsuzluğa düşmeden
Razıyım yeter ki gel gidelim

Benim için sen önemlisin
Ebediyete kadar benimlesin
Hasta kalbime gömülüp gitme

31-03-1999

KİM KAZANACAK

Güneşin ilk ışıklarıyla çıktım sahile.

Kalbimi ısıttım güneşte

Deniz her zaman ki halinde;

Hüzünlü ve sıkkın.

Özgürlüğün tadını çıkaran dalgalar.

Mutluluk saçıyor köpük köpük,

Bunun sahilde biteceğini bilerek.

Bir yengeç kumlara doğru yürüyor,

Ardına hiç bakmadan.

Denizin hep aynı sahilde,

Kalacağını sanıyor; vedalaşmadan.

Dağlar ise yemyeşil.

Uzatmış kollarını denizlere.

Bir gün kavuşmanın hayaliyle,

Katlanıyor yeşil rengine.

Bir süre kurtuluyor yeşilinden.

Çok mutlu oluyor belki de,

Aç olduğunu fark edene dek.

İlkbahar geliyor derken,

Geçiyor yine aynı süreçten.

Irmaklarda ise sular çekişiyor,

Tıpkı insanlar gibi.

Birbirlerini itip kakıyorlar,

Bu yolun sonunu görmek için.

Kimisi bir kurtuluş buluyor,

Göllere sığınıyor bir süre,
Sırasının gelmesini bekliyor;
Göğe yükseliyor, en sona geçiyor.

Diğerleri denize ulaşıyor.
Etraflarına bakıyorlar bir süre,
Bu muazzam güzel denize.
Sıraları gelene dek vuruyorlar sahile.

Bitkilerde kavga halinde,
Bir yudum ışık için.
Birbirlerine giriyorlar, dallarıyla.
Bir adım önde olmak için büyüyorlar.

İnsanlar onların ortasında.
Öldürüyorlar durmadan, acımadan.
Durup soruyorum kendime,
Hep insanlar mı kazanacak, insanlar mı?

04-04-1999

BAZILARI

Bazı insanlar vardır hayatta
Ne yaşamayı bilir
Nede yaşatmayı
Herkesi kendisi gibi sanır
Düşünmeden konuşur kelimeleri
Bir de anlamlarını
Büyük sanır kendini hep
Yaşı büyük olduğundan
Ruhun büyüklüğüne inanmaz
Hep bir çocuk olarak kalır

14-04-1999

ÇİÇEKLER

Çiçekler uzansa dudaklarıma,
Yaşadığım yere kadar.
Yaşlanıp ölüp gitsem,
Seni aradığım zamana kadar.

Çiçekler kadar hür olsam.
Beni koparacağından korksam.
Yeniden doğup da,
Bir çiçek olsam.

Senin değerini anlasaydım,
Seni sana anlattığımı yazmazdım.

06-04-1999

ANNE

Saçlarına yıldızların beyazlığı düşmüş.
Gecelerin karanlığı gözlerine,
Bana olan sevgin yinede bitmemiş.
En çok değer verdiğim sen.

Yılların yorgunluğu omuzlarına,
Bu uzun hayat yolu ayaklarına,
Ellerinin ağırlığı kollarına düşmüş,
Yinede vazgeçmemişsin sen.

Günlerce pencerede beklemişsin.
Bir telefon bari eder demişsin.
Değerini sonradan anladım,
Yinede kızmamışsın sen.
Zaman su gibi akıp geçse,
Saçlarıma beyazlık bile düşse,
Yine seni arardım.
Kalbimin temelindesin sen.

En güzel çiçekten daha güzelsin.
Karlardan bile temizsin.
Yıldızlardan daha yücesin,
Benim güzel annem.

04.03.1999

Canıma tak eden bu halim
Hayata bakış açım, umursamazlığım
Anlayıp da, anlatamadığım hayallerim
Nasıl çözüleceğini bilmediğim
Geride kalan problemlerim
Elveda...

Yarınlara bağladığım ümitlerim
Oluruna bırakmadığım hayatım
Umutsuzluğa düşmediğim acılarım
Rakipsiz kaldığım maçlarım

Beni bir çırpıda sorgulayan
Ellerime kelepçe vuran
Hasta kalbime gömülüp giden
Arkadaşlarıyla savaştan
Veda bile etmeyen
İmkansız başarıyan
O anı bile yaşatmayan
Rüyalarımda yaşayan sen, ELVEDA...

07-03-1999

SUÇLU KİM

Tamam! Kabul ediyorum suçlu benim.
 Hatayı yaptığım gibi cezasını da çekerim.
 Onları bırakın mutlu olsunlar,
 Ben duygularımı alır çeker giderim.

Sizleri unutacağımı sanmayın sakın.
 Kalbimin içinde, ortasına yakın,
 Yaşayacaksınız; kanım duruncaya dek;
 Beni yeter ki unutmayın hep hatırlayın.

Geriye yalnız şiirlerimi bırakıyorum.
 Farklı yorumlara konu olmak istemiyorum,
 Arkamda başka eserler bırakarak,
 Hep aynı kalmak; sonsuza dek...

Beni umursamayan babam mı?
 Hep yanımda olan annem mi?
 Yoksa öyle sanan, öyle düşünen ben mi?
 Suçluyu biraz da yakında aramalı belki de.

Ölüm kurtuluş değil benim için,
 Hele de bir şeyler bırakmadan geride.
 İyi yada kötü, hatırlayacak kimseler,
 Elbette bırakmalıyım güzel eserler.

Yaşama sevincim yok benim,
 Hayata bağlayacak şeylerde.
 Herkes yaşadığı için yaşarım,
 Yalnız olarak, içimdeki şair ve ben.

Karamsar olduğumu sanmayın hemen.
 Aslında çok hayallerim var, pek çok,
 Bir çoğu gerçekleşmeyecek.
 Bir rüya olarak yaşayacak hep.

Bana hayal kurduran şarkılar mı?
 Hep umut dolu, alt yazılı filimler mi?
 Yoksa bunları çok ciddiye alan ben mi?
 Suçlu kim, sen mi, o mu, yoksa ben mi?

Hayatta kalmak amaç değil benim için,
 Yalnızca bir araç suçluyu bulmak için.
 Siz yardım etmeseniz bile,
 Onu bir gün keşfedeceğim.

Gülleri sevmem, sevgiye benzetildiğinden.
 Toprağı da sevmem gülleri beslediğinden.
 Güller güzel mi gerçekten hiç bilmem,
 Sadece nefret ederim, asla sevmem.

Sevgi o kadar küçük mü ki içine sığsın,
 Kolay biter mi ki hemen solsun.
 Acı çekmesin diye suya koymam onları,
 Gülün temsil ettiği sadece ilgi benim için.

Yaşamın anlamı yok benim için.
 Sadece adı var harflerden oluşan,
 Tıpkı dikenli yolları gibi.
 Anlaması zor, kabullenmesi kolay.

Birinin adını unutmak kolay
 Ya yüzünü, anlattıklarını,

Beni yaşatan bař rol oyunculunu,
Unutmak yok, asla yok...

Lütfen artık söyle,
Suçlu kim sence?
O mu, toplum mu?
Yoksa bunları anlamayan ben mi?

04-03-1999

Belki de ben abartım bilemiyorum
Oluruna bırakmalıydım her şeyi
Şu zamanı durdurup beklemeliydim
Umut denizinden bir gemi
Nasıl da yanıldım, aldandım
Ama gibi bakan gözlere

Yordun kendini benim için
Ona zaman tanıyıştım yok ettin
Rahatsız edip terk ettim
Uzaklara gitmesine izin vermedim
Lafına güvenip gitmedim
Dünyayı turladım, bulamadım
Unuttuğum gibi hatırladım
Nasıl oldu da yanıldım

Bu bir sınavdı kaybettim
Ellerinden kayıp gittim

Kan gurubumu değıştirdin
Alakasızca sevindim
Ne zaman hatırlasam
Kan kardeşime bir mektup yazarım
Alakasızca o zamanı beklerim

26-03-1999

SÖYLEYEMEM

Sana bir şeyi söyleyemiyorum
Sessiz kalmayı tercih ediyorum
Her şeyi zamana bıraktım
O zamanı bekliyorum

Sana diyemiyorum ayrılacağımı
Çünkü ben ayrılmayacağım
Kağıtlarda yaşayacağım hep
Sen bir gün yeter diyene dek
İçimdekileri sana yazacağım

“Ayrılıkta nereden çıktı” deme
Önündeki engeli düşün
Ben şimdi kamptayım
Engelimi aşmak için

Beni görmediğine üzülme
Hatırlaman yeterli sadece
Umursadığını bilmek
Büyük bir destek bana

Artık bilgisayar mühendisi de olmak istemiyorum
Biliyor musun neden
Hep abimin yüzünden

28.03.1999

SON SÖZ SANA

Sonsuza dek kalamam üzgünüm.

Görevim bitecek birazdan.

Borçlu kalmamak için çalışıyorum,

Onun sevinemeyeceği başarıma.

Bir yol çizmiştim hayatıma;

Sınavdan sonrasına dair.

Bir tali yola saptım ki,

Geri dönüşü yok nede bir çıkış.

Bu güne kadar yaşadıklarım,

Güzeldi değerini bilseydim.

O viraja geleceğimi hiç düşünmemiştim.

Nede yıkık bir köprüyü.

Özgür yaşamışım bu ana dek,

Özgürlüğümle ördüğüm hapishanemde.

Şimdi hatırlıyorum geçmişimi,

Sonunda özledim nefret ettiğim günlerimi.

Şurda ne kaldı ki ayrılmamıza.

Üzülüyorum senin için üzüleceğinden,

Cezasını sende çekmemeliydin benimle.

Mutlu olmalıydın hep güzel gülümsemenle.

Şimdi bir serçe uçtu pencereden.

Gitmek o kadar kolay mı gerçekten.

Soracaktım ki uzaklara uçtu benden.

Yine yalnız kaldım, karar veremedim.

Kararımı vermişler zaten ,
Yargılamışlar beni küçükken.
Benim görevim sınava girmek,
Bu hayat o gün ona erecek.

Kendime yeni bir yol çizdim,
Sınavdan sonrasına dair.
Hiç benimsemedim ama olsun,
Sorduğunda cevap verebileceğim en azından.

Bir kanser hastası gibiyim,
Öleceğimi bilerek yaşıyorum.
O mutlu olarak ölmek isterken,
Ben sınavıma çalışıyorum.

Sırf mutlu birilerini,
Bırakmak için arkamda.
Son söz sana.

29-03-1999

BİR GÜN GELSEN

Sevgine aldandım.

Beni bir çiçek mi sandın?

Sevgin olmayınca,

Solar gider mi sandın?

Sensizde yaşayabilirim,

Eskiden olduğu gibi.

Yalnız kalınca,

Ölür gider mi sandın?

Hep mutlu mu kalacaktın?

Hiç mi ağlamayacaktın?

Bana yaptıklarını,

Unutacağımı mı sandın?

Hep mutlu mu kalacaktın?

Hiç mi ağlamayacaktın?

Bana yaptıklarını,

Unutacağımı mı sandım?

Artık seni sevmiyorum,

Nede anılarını.

Bir gün gelirden,

Geri döner mi sandın?

Şugül kadar bile,

Yaşayamadın kalbimde.

Dikenlerin battı elime.

Canımın yandığını mı sandın?

Sanki çok güzeldin,
Ben sevdiğe güzelleştin.
Seni unutsam bile,
Güzel kalacağını mı sandın?

Kalp seni özler;
İntikam almak için.
Bir gün dönsen de,
Yüzüne tükürsem!

11-04-1999

BİLMİYORUM

Çöldeki bir çiçek gibiyim,
Bir damla su için savaşıyorum.
Yaşamak, yaşamak için savaşıyorum.
Mutlu olduğunu görmek istiyorum.

Dağların ardına baksan,
Belki görürsün beni ta ufukta;
Bir yere göç ederken.

Güldüğün yerlerde güller açmış,
Her tarafı yaşama sevincin sarmış.
Hayatın beni yıktığı yerde,
İki taş arasında kalmış.

06-04-1999

AL BENİ

Seni kaybetmek istemiyorum,
Nede unutmak.
Bir çiçek olarak kal,
Sonsuza dek kalbimde.

Dalgalar sahile vurdukça,
Bende hayaller ülkesine vurdum.
Seni düşündüm sadece,
Gerçek ol ne olur.

Bende geleyim yanına,
Karanlıklar ülkesine.
Bir gün yeşerip çıkarım,
Al beni de toprak ana!

12-04-1999

OKULUM

Yağmur yağdı havuz oldun.
Bahar geldi çiçek doldun.
Yakamda gurur kaynağım oldun,
Benim güzel okulum.

Sıraları karaladık, duvarları yazdık.
Camları kırdık, uçaklar attık.
Bahçe dekorunu çöplerle yaptık.
Yinede bizi mezun ettin okulum.

Çocuktuk büyüdük adam olduk.
Düşmandık, barıştık dost olduk.
Bir gün geldi aşık olduk.
Artık bitti mi okulum?

Bir mutluluk var kalbimde,
Sana anlatamadığım.
Bir hüznün var gözlerimde,
Senden saklayamadığım.
Yedinci seneyi de bitiriyoruz,
İşte geldik gidiyoruz.
Bizi de unutma okulum.

17-04-1999

MAHKUM

Sen bir çiçeksin, kalbimin ortasında.
Ben yaşadıkça yaşarsın.
Bir birimizesaygı duyduğumuz sürece,
Mutlu olursun, mutlu olurum.

Sevgi yeterli değil mutlu olmak için;
Para, şan, şöhret değil bahsettiğim.
Güven duygusu, ölümüne güvenmek;
Gözü arkada kalmadan gidebilmek.

Kendime bile güvenemiyorum.
Sürekli benliğimle savaşıyorum.
Bu savaşı kazanabilirsem,
Bir gün sana güvenebilirim.

Depremde yıkılan binalar mı salih,
Çevremdekilerin üstüne yıkıldım.
Üzdüm, ezdim onları bir hiç uğruna.
Çekildiler kazazedeler gibi bir kenara.

Sen bir lüksün benim için,
Tanrım ben bunu niçin hakkettim.
Beni de diğer kulların gibi,
Bir saza mahkum etseydin.

20-04-1999

İSTANBUL

Dağları çevreleyip sarmış yeşil bir bulut,
Yaşam fışkırıyor her tarafından.
Ağaçlar arasında küçük bir fidan,
Tehlikeye açık her yanından.

Kızıl alev her doğudan yükseldiğinde,
Bir korku başlıyor yüreğinde.
Bu daha ne kadar sürecek tanrım?
Bulutlara varıncaya dek dayanacak mıyım?

Ovalardan yuvarlanmak isteyen taşlar gibi,
Seni bekleyeceğim, sende beni bekle!
Sokaklarında kaybolmak istediğim ,
Taştan duvarlarla çevrili İstanbul.

Güneşin batışının görünmediği derin sokaklarda,
Rahatlamaya başladığım akşam vakitleri,
Unutulur gider eski hatıralar,
Tıpkı yaz gecesi yıldızları gibi.

Taş yığınları ve çöplerle dolu sahilinle,
Dalgaların kumsala vurmadığı denizinle,
Yuttuğun milyonlarca insanınla,
Beni de bekle İstanbul!

25-04-1999

AYRILIK

Arkadaşlık sohbetle başlar,
İçinde yıllardır birikenleri anlatarak.
Anlatacakların bittiğinde,
Bir şeyler paylaşmamışsan;
Güzün abla olmuşsan,
Dost olmadan kalırsın, boynun bükük.

Anlatmadığın bir şeyler vardır,
Dostuna bile anlatamadığın;
Kan kardeşine anlatacağın.
Eğer oda sahte çıkarsa,
On sekiz yıl daha saklarsın.

Kendi kendini sınarsın bazen,
Bir şeye ulaşmak için çabalarsın.
Sırf kendini tatmin etmek için.
Eğer bu arkadaşlıksa,
Sakın dost sanma onu;
Anlatacakları bitene dek.
Söyleyecek sözün kalmadığında,
Espri yaptığında,
Seni hüzünlendiriyorsa,
Veda busesini kondur alnına.

07-05-1999

GÜNEŞİN KIZI

Rüzgarı her hissettiğimde, seni hatırladım.
 Ellerin kadar soğuk esti yüzüme,
 Kalbin kadar sıcak çarptı yüreğime,
 Gözlerin kadar anlamsız ve hoş;
 Kalbimin sonbahar rüzgarları.

Denizlerin maviliğini göklere çıkarttım,
 Uzayın yalnızlığını kalbime indirdim.
 Seninle yaşadıklarımı hatırladım,
 Ay ışığı altında onları yazdım.

Gök kuşağını renklerini yaşadım,
 Çevremi onlarla boyadım.
 Bir seni yaşayamadım,
 Güneşin güzel kızı!

Güneşin gölgeye çekildiği vakit ,
 Dağlardan vadilere indim;
 Sana yakın olmak için.
 Sıcaklığını hissedebilmek,
 Soğuk ellerini tutabilmek için.
 Ne olur artık sus!
 Güneşin güzel kızı;
 Seni unutamam için.

10-05-1999

YALNIZSIN

Bir yıldız oldum ben:
Seni görebilmek için,
Güneşe kafa tutan;
Batması için yalvaran.

Akşam üzeri dağlardan,
Vadilere inen senin rüzgârlar;
Seni bana getirir,
Ta uzaklardan.

Beraber yaşayalım dedim,
Çaba göstermedin.
Hep bir adım geride bekledin,
Beni ellere mahkûm ettin.

Benimle büyüyen ağaçlar,
Meyveye durdu çoktan.
Ben aynı basamakta kaldım,
Sana takıldım çıkamadım.

Sensizlik de zor beraberlikte,
Beklemekte zor gitmekte,
Yaşamak da zor ölmekte,
Artık kendi kendi kendinesin, bunu bil.

12-05-1999

ÇİÇEKSİZ VADI

Çiçeksiz bir vadide;
Yürüyorum ardıma bakmadan.
Sivri kayaların haşmetini,
Yalnızlıktan ölen canlıları görüyorum.

Gölgeleriyle beni takip eden,
Ölü çiçeksiz vadi,
Beni görünce canlandı birden.
Çekip gitmesem, yutacaktı sanki beni.

Çiçeksiz bir vadide;
Koşuyorum nefes nefese.
Özgürlüğü anlamaya çalışıyorum,
Terlerime karışan gözyaşlarımla.

Şu hayatta en güzel şey;
Ağlamak, sınırsızca ağlamak.
Hiçbir şeyden korkmadan,
Sevdiklerin için ağlamak.

Dünyamı gündüz eden yıldız,
Denizin üstünde alçalınca,
Bir ölüm korkusu sardı,
Çiçeksiz vadiyi de, beni de.

24-05-1999

ÖLMEK DE ZOR

Uçurumların kenarlarını,
 Mesken tuttum kendime.
 Yaptıklarımı ve yapacaklarımı,
 Yargılamak için evimde.

Her zaman hazır oldum;
 Mavi derinliklerde uçmaya.
 Vazgeçebilirim her şeyden,
 Maviliklere bürününce.

Parmaklarımın arasından,
 Hayatın akıp gittiğini görmek,
 Tek arzum benim,
 Bir taşa adımı kazımak .

Bir dağın tepesine,
 Bekçi yapsınlar beni.
 Üzerime çiçek ekmesinler ki,
 Gelip gitmesin canlılar.

Yaşadıklarımı anımsatacak,
 Bir hatıra kalmasın bende.
 Alın hepsini içimden,
 Güzele dair ne varsa.

Resimlerimin külleri,
 Gökyüzünü kaplasın.
 Bir fırtınaya takılıp,
 Sensiz vadilere varsın.

En çok ölümü arzulayan,
Kalbim değil benim.
Gözlerim kör olsa da,
Sesini duymasam.

En çok yaşamak isteyen,
Düşlerim değil benim.
Onlardan bir kurtulsam da,
Hayatı yeniden sevebilsem.

Bu dünyada ki en iyi şey;
Zamanı geri alamamak.
Yaptıklarımı yargılayıp,
Düzeltmeye çalışmamak.

Bu dünyada ki en kötü şey;
Yaşamak zorunda olmak.
Bunu bir kaldırsalar da,
Yolumuzu bulsak...

29-05-1999

GİT

Kara bir kedi var
Etrafımda dolaşan
Ne kadar dil döktüysem de
Kendimden öteleyemediğim

En büyük hakaretleri ettim
Bir işe yaramıyorsun dedim
En küçük lafına terslendim
Yinede çöprü devirdi

Nefret etmiyorum ondan
Sadece uzak dursun benden
Umutlarımı yeşertip de
Karanlık odaya kapatmasın

Rahatça emir vermek için
Kendine bağımlı yapmak için
Yaptığı yardımlarına
Nede ona ihtiyacım var

Uzun boyuna bakıp utanmadan
Yaptığı yapmacık sevgisiyle
Daha da küçülüyor gözümde
Bir gün ölecekte benim olacak suçu

04-06-1999

MUTLULUĞUN ACILARI

Defterimin sayfaları gibi,
Günleri çeviriyorum hiç atlamadan.
Parmaklarımı ısıyorum ara sıra,
Kapatmak için acılara takılmadan.

Her sayfaya o günümü yazıyorum.
Acı çektiğimi yazmak istemiyorum,
Bunu başarabilmek için;
Uzak duruyorum yeni dostlardan.

Her kaybettiğimde onları,
İçerimden bir şeyler gidiyor.
Sonunda öldürecek beni bu acılar...

Defterimin ilk sayfasına,
İçindekiler bölümü yaptım.
Gelişen olaylar için,
Geçmişten ders çıkarttım.

Defterimin sonuna,
Apandex yaptım;
Bazı kelimeleri bulup,
Anlamalarını hatırladım.

En dışına siyah harflerle,
“Hayatım” yazdım.
Altına, altın bir kalemle,
Bir gül kazıdım...

Yazmayı hiç aksatmadım:

Yazdıkça rahatladım.
Aklımda tutmam gerekmedi,
Geçmişimde olanları...

Acı çekmedim böylece;
Kalbime batan dikenlerden.
Hepsini unuttum gitti,
Sinemadaki filimler gibi.

Acıya yer yok hayatımda.
Mutluluğu önemsemiyorum;
Eğer acı varsa sonunda.
Olmayacağını bildiğim halde,
Çabaladığım için,
Çok acılar çektim geçmişten.
Etrafıma baktığımda,
Acı görüyorum sadece;
Mutluluk diye bir şey yok mu ne?

10-01-1999

OĞUZHAN' DAN ZEYNEP' E

Bence artık sen sönmüş bir güneşsin

Bence artık sen solmuş bir çiçeksin

Bence artık soluksuz bir nefessin

Bence artık herkes gibisin

04-02-1999

Sen yalnızsın ben de yalnızım
Sen umutsuzsun ben umutluyum
Seni hep bekleyeceğim, gelir misin
Birimiz kazanacak oda benim

04-02-1999

Sen yalnız ben yalnız buluşalım

Sen mutsuz ben mutsuz mutlu olalım

Sen affet ben unutayım bir arada olalım

04-02-1999

Yıllarca seni aradım dağlarda
Yaşadığın yerlerde, sularda
Anladım ki seni denizde bulabilirim
Derelerde takip ettim seni
Dereler ise ırmakları
Irmaklar ise nehirleri takip etti
Nehir seni bana getirdi
Ama sen yoktun, sadece adın vardı
Güneşsiz bir sabah yaşamak istiyorum
Gözlerini görebilmek için
Sessiz bir dünyada ölmek istiyorum
Sesini duyabilmek için

Güneşin doğmadığı bir sabah
Gözlerini görürüm belki de
Sesini duyarım bir gün
Ayın parlamadığı bir gecede

Vadilerin hüznü çöktü üstüme
Seni de aşamadım ya
Artık duramam buralarda
Neden üzülemiyorum
Neden acı çekmiyorum
Hayatımın dönüm noktasında

Beni de geride bıraktın ya
Yedi yıllık sevgilim
Artık kalamam buralarda

30-09-1999

RÜYA

Yazamıyorum artık,
Kelimeleri biriktirerek.
Çünkü yalnızım,
Yalnızlığın tanımıyım.

Kimselerle konuşamıyorum.
Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak,
Bunu biliyorum.
Çünkü yalnızım,
Özgür olduğum kadar...

Her tarafım kumlarla kaplı.
Hepsi bir şeyler istiyor benden.
Şimdilik karşı koyabilirim,
Zaman ne gösterir? Korkarım.

Ruhumdaki yalnızlık;
Omuzlarımdan kalbime inerken,
Her hücrem iniyor,
Yalnızlığın acısından.
Tek inlemeyen gözlerim,
Arkadaş körü olduğundan.

Tanıdığım kimse kalmadı,
Hayat dedikleri şu rüyada.
Yaşadıklarım gerçek olamaz!
Tek gerçek olan varsa,
O da yalnızlığın acısı.

Yalnızlık beni öldürmez:

Verdiği Őu acı olmasa.
Canım sıkılmaz bu rüyada.
Tek sıkılan kalbim;
Yalnızlığın acısından.

Bir arkadaşım olsa da;
Cimcikleyip uyandırorsa,
Beni yalnızlığın acısından!

06.10.1999

ŞİİR

İki şiir yazdım;
Gerçekleri anlatan.
Çocuklar gibi,
Yazarken ağladım.

Çektiğim acıların,
İzleri kaldı satırlarda.
Umursamadım,bende,
Senin beni umursadığın kadar.

Ölümü yazdım bazen,
İnsanları eleştirerek.
İsteklere göre şiir yazdım,
Senin istediğin kadar...

Yazmayı bıraktım:
Sen okumayı bıraktığın için.
Sadece kendim için yazdım.
Kendimi kandırdım,
Bir gün okursun diye,

Yazdıklarımı biriktirdim:
Bir gün sana ulaşamazsam,
Boş kalmasın,
Kitabımın sayfaları.

07.11.1999

SAL

Bir karanlık rüya içinde,
Ne düşündüğümü düşünüyorum...
Sanki çıkmaz bir sokak;
Hayattaki acılar...

Herkesin kendine göre derdi var;
Bin bir dert içinde.
Kiminin bir rüyası bile yok,
Hayat dedikleri şu kentte.

Denizin ortasında
Bir salda mahsur kalmış gibiyim.
Yönümü değiştiren sadece akıntılar...
Bir çaba göstermiyorum,
Kurtulmak için;
İnsanların dost canlısı olduğu,
Bir adaya düşmekten korkuyorum.

Belki de sonsuza dek kalmak istiyorum;
İnsanların akıntılarla yönlendiği,
Kimselerin düşlerimi bilmediği,
Bu kentte...

26.11.1999

Köprüler yıkılıyor yaşamla aramda.
Onarmak isteyenler olsa da,
Daha da hızlanıyor yıkımlar.
Üçüncü bir kişiye ihtiyacım yok;
Bana yol gösterecek.

Kendi yolumu kendim bulabilirdim;
Hayat bu kadar acımasız olmasa.
Yaşamayı mı bilmiyorum,
Yoksa hayattan zevk almasını mı?
Anlayamadığım bir şey varsa,
O da hayal dedikleri yalanlar.

Hissettiklerim gerçek değil;
Gerçek olanlar hayaller gibi.
Gerçeği sahte yapanlar yine gerçekler;
Yeni gerçekler mantıkta bulansa gerek...

Beni hayattan soğutan,
Umursamazlığım...
Hiçbir şeyi umursamam,
Benimle ilgisi yoksa.
Bundan dolayı da üzülmem;
Bana faydaları yoksa.

İçimdeki kıskançlığı,
Yendirdi bana hayat.
Benden güçsüz adam,
Cumhurbaşkanı olmuş;
Bana ne!

Bazen insanlara,
Haksızlık ettiğimi düşünürüm.
O an bu düşünceden kurtulmazsam,
En berbat günümdür o gün.

Sürekli bir yamaca tırmanıyorum,
O kadar yüksek ki gelmiyor sonu.
Bazen, geri dönebilseydim, diyorum.
Artık geri dönmek için çok geç.
Geri dönersem;
Ayak izlerimi bulamamaktan korkuyorum.

Sonunu bildiğim bir hayatı,
Sonuna kadar yaşamak,
En nefret ettiğim şey,
Ama buna mecburum;
Kalbimin yaşaması için...

17-12-1999

Yılların eskittiği bir kalp var ki bilemezsin
Rahatladığı tek bir yer var ki gidemezsin
Elinde neskafesiyle denize bakar göremezsin
Yanına gidip de “oturabilir miyim?” diyemezsin

Martılar uçuşur göklerde
Hatırlattıkları boş bir anı sadece
Denizin efendisi olmak isterler
Fırtınalar gelince karaya dönerler

6.01.2000

DENİZLER

Bir deniz vardı,
Aşk kadar temiz.
Karadeniz'im derdim ona,
Gözleri yeşil...

Gezerdim kumsallarda,
Ayak izlerimi kapatarak.
Bakardık kumsallardan,
Güneşin denize dalışına.

Küserdim bazen denizime.
Taş üstünde taş bırakmazdı,
Gemiler çekeğinde.
Yalnız ben kalırdım sahilde.

Denizimle ayırdılar beni;
Dostları kavuşturdular.
Aramıza taş duvarlar çektiler,
Dalgasız sahiller yaptılar.

Çok kızdı kalpsiz taşlara.
Gün geldi devirdi onları,
Gün geldi daha da arttılar.
Ama hiç darılmadı insanlara.

Yalnız ben, bir ben kaldım;
Taş duvarların ardında.

20.01.2000

KEŞKE

Kar yağdı, taş kalbimin üzerine,
Yumuşacık bir örtü kapladı üstüne.
Gözlerimden güzelliğin aktı,
Yaşadıklarımızı hatırlayınca seninle.

Artık bir araya gelemiyoruz;
Anlatamıyoruz içimizdekileri birbirimize.
Taş basarak biriktiriyoruz kalbimizde;
Daha ne kadar dayanır bilmiyoruz.

Bazen sıkılıyorsun bu ortamdan;
Benim senden sıkıldığım kadar...
Artık geride kaldı sanırım,
Sadece kendini düşünmeyen arkadaşlar...

Ağlayarak, yanına gelirsem bir gün;
Göz yaşı olup gözlerimden akan,
Sana yaptığım ihanetleri,
Ben susuncaya dek dinler misin?

29.09.2000

MAVİ

Anılarımı maviye boyadım,
Oradan ayrılırken.
Yalnızlığı ezberledim,
Sen buralarda yokken.

Keşke hisleri anlatan;
Harflerde olsa şu dünyada.
Doya doya anlatsam,
Yalnızlığı sana.

Bir gün karşılaşırız inşallah;
Dümdüz caddelerde.
Yanında kırmızı bir gül getir,
Üzerinde mavi denizle.

Keşke mavi olsam,
Denizde kaybolsam.
Balıklar bile tanımasa.
Ne olurdu sanki yaşamasam!

Artık uyandığımda sabah olmuyor.
Her gece yatarken yarın diyorum;
Bir gün güneş doğar diye umuyorum.
Gölgelerden kaçıyorum.

Kendime güneş gözlüğü bile almadım;
Karşılaşırsak gözlerimdeki,
Arayışı fark edemezsin diye.
Bütün bozuklukları attım;
Koşarken ağırlık yapmasın diye.

Rüzgara kalbimi dönmüyorum;
Bir şeyler götürmesinden korkuyorum.
Rüzgarı eskisi gibi sevmiyorum,
Bizimkiler gibi okşamıyor insanı.

Yeni yerler, yeni insanlar.
Yeni önyargılar, yeni öğretiler.
Yeni kavgalar, yeni sokaklar.
Kendini oyalayabileceğin güzel kızlar...
Hepsi var, sadece mavi yok!
Ölmek var, ölmek...

20.05.2002

BULUTLAR

Bulutlara baktığında,
Sanki havalanıp uçarsın.
Üzerinde yürüyebileceğin,
Güzel bir bulut ararsın...

Gözlerini kapatırsın ki;
Yükseklik korkun olmasın!
Yukarıdan insanlara bakıp;
Geldiğin yere ağlarsın...

Ağaçlara takılırsın...
Seni beklediklerini anlarsın.
Ne kadar kalmak istesen de;
Düşer uyarırsın...

03.01.2003

KORKUYORUM

Saçlarını seviyorum senin,
Ama dokunamıyorum;
Parmaklarıma dolanırlarsa,
Canının acımasından korkuyorum.

Gözlerini seviyorum senin,
Ama içlerine bakamıyorum;
Düşüncelerimi okuyup da,
Sıkılmaktan korkuyorum

Yürüyüşünü seviyorum senin,
Ama ufuklara yürüyemiyorum;
Bir gün buralardan gidip de,
Dönememekten korkuyorum.

Düşlerini seviyorum senin,
Ama düşünemiyorum;
Düşlerini gerçekleştiremezsem,
Beni bırakmandan korkuyorum.

Ellerini seviyorum senin,
Ama elini tutamıyorum;
Bir gün ihtiyacım olursa,
Elini bırakmaktan korkuyorum.

Duyularını seviyorum senin,
Ama karşılıksız sevemiyorum;
Bunalıma gripte ölürsem,
Seni yalnız bırakmaktan korkuyorum.

Yazılarını seviyorum senin,
Ama sana yazamıyorum;
Yazdıklarımı anlayamazsan,
Yazmamandan korkuyorum.

Gülüşünü seviyorum senin,
Ama seninle gülemiyorum;
Ağlamam gerekirse bir gün,
Senin ağlamamandan korkuyorum.

Seni seviyorum,
Ama söyleyemiyorum;
Seninle ilgilenmezsem,
Çok üzülmeden korkuyorum.